

13. s.e.trin

DDS 697 Herre, jeg vil gerne takke

DDS 299 Ånd over ånder, kom ned fra det høje

DDS 448 Fyldt af glæde

DDS 245 Opstandne Herre, du vil gå

DDS 57 Herre, fordi du (Børge Ring 1975)

DDS 208 Skriv dig Jesus på mit hjerte

DDS 373 Herre jeg vil gerne tjene

Prædiken: Mattæus 20,20-28 - **"Som mesteren så hans disciple"**.

Vores forestilling og mening var fejl!

Jeg ved ikke om I kan huske fra jeres overgang fra barndommen til voksenlivet, at man stødte på situationer, hvor man fik af vide, at sådan som man holdt det for sandt, sådan forholder virkeligheden sig ikke. Man tog fejl. Man holdt naturligvis fast ved sin holdning i stædighed, men senere måtte man give sig. Det holdt ikke som man havde troet.

Det ser vi igen og igen hos de mennesker der kommer til at kende Jesus nærmere. De har en helt nagelfast holdning til, hvem Jesus er, og hvad han skal udrette. Men de må faktisk æde deres virkelighedsanskuelse, for efterfølgende at modtage en ny livsanskuelse. Jesu er noget mere eller andet end de troede. Det han kom med havde ikke så kortrækkende konsekvenser.

Begrebet omvendelse i Jesu forkyndelse handler om, at vi skal lære at tænke på en ny måde. Det handler om at Gud får os roteret over i en ny retning. At Gud får os til at se virkeligheden, sådan som den er.

Hvem er det lige der er Zebedæussønnerne? Det er Jakob og Johannes. Det er nogen der er i inderkredsen hos Jesus. De hører til dem Jesus inviterer med op på bjerget, hvor han forvandles i herlighedsskikkelse foran dem. Det er dem han tager tættest på sig den sidste aften, hvor han bliver forrådt i Gethsemane.

Der sker det i dag, at Jesus får nogen omvendt fra at tænke i denne verdens magt-forståelse. Her er magt noget man stræber efter på en sådan måde, at det ofte er på bekostning af andre mennesker. Magt er at stå højere end andre menneske. Det er at herske over andre. Det er at have højere privilegier. Det er, at have mere i besiddelse, og i værste fald på bekostning af andre. Det er, at have indflydelse over andre. Det er, at være ensidig optaget af at være den, der er ved roret.

Det er ikke nogen nem omvendelse, og man foregøgler sig selv, hvis man tror at det er en permanent omvendelse der ikke skal gentages.

Ydmyghed og tjenersind.

Lad os lige kravle ud af den religiøse sentimentalitet omkring Jesus. Jesus tjente, men han var også den der sad for enden af bordet. Han irettesatte sine disciple. Han gav dem opgaver. Han var normativ for deres fællesskab. Men han var også den der vaskede deres fødder. At Jesus er Herre, Konge og Mester er bundet til det at han er villig til at lide. Lidelse som ikke ramte ham uvilkårligt, men lidelse han påtog, for at andre

kunne gå fri. Når Jesus spørger dem om de kan drikke det bæger han skal drikke, så er det lidelse han taler om. Han stiller dem overfor den virkelighed, at hvis de skal have fællesskab med ham, så skal de også være villige til at lide.

Jesus lover slet ikke de store pladser ud. Han afviser det. Men vil have deres fokus over på, om de er villig til at lide sammen med ham, om hvorvidt vi er villig til at leve på en ny måde i tjenerskab.

At de 10 andre disciple bliver vrede over, at de to har forsøgt at få de bedste pladser, viser bare at de 10 andre ikke er spor bedre. Misundelse kan ofte være en sand afsløring af os selv og hvad vi inderst inde selv ønsker. Man kan være så forarget over andres griskhed og andre menneskers besiddelser, at de siger noget om hvad vores hjerter egentlig er bundet op af. Var vi helt ligeglad med denne verden rigdomme, så ville vi slet ikke misunde dem der er rigere end os. Havde 10 andre disciple virkelig være ydmyge, og fokuseret på at tjene, tragte efter at være i tjenerens plads, så havde de slet ikke reageret på de to disciple med vrede, for så havde de tragtet efter en plads.

Hånden på hjertet - synes I ikke at det et eller andet sted var en rimelig reaktion hos de 10 øvrige disciple? Jeg faldt i samme fælde. Man kan sagtens bruge Jesus tjenersind til at dunke andre i hovedet, for at påpege andres manglende tjenersind. Men som regel, så gøres det med det formål at sætte andre længere ned i hierarkiet.

Den relationelle/relative ydmygelse af Jesus. Se Jesus som søn af Den almægtige Gud, som skulle tjenes af engle og mennesker, vælger at sætte sig i tjenerens sted.

Den grundlæggende tanke hos Jesus i dag er at den højeste ambition for en discipel, det er at tjene andre uden at se til andres positioner, deres gevinster og hvad de gør.

Give sit liv som løsesum for mange.

Helt i begyndelse af Mattæus evangeliet hedder det: "han skal frelse sit folk fra deres synder". Med dette ord gøres det klart, at mennesket er i et bundet forhold til synden, der gør, at de trænger til en der kan gøre dem frie og redde dem ud af denne situation.

Når vi taler om løsesum. Så tænker vi måske på en kidnapper, som skal have et beløb. Fokus i denne sammenhæng er ikke på hvem der skal betales til. Men hvem der skal betales for, og at denne løsesum forårsager frihed.

Jesus har allerede fortalt at det er nødvendigt for ham, at han skal lide og dø. Jesu død på korset er ikke en historisk ulykke, men et bestemt mål Jesus går til, som en virkelighed han vælger at stille sig ind under.

Ægte ydmyghed og tjenersind tror jeg i den sidste ende kun kommer frem i os, når vi forstår, at der er blevet betalt for os. Når det åbenbares for os og det rammer os allerinderst inde, hvad der blev betalt for os, og hvad denne betaling vil føre os til. Så har ydmygheden og tjenersindet en chance. Når vi tilbeder Gud i erkendelse af hvad han gjort for os, så begynder vi at se bort fra os selv.

Disciplene skulle igennem erfaringen af deres mester døde og opstod, før de kunne forstå dybden af Guds Søns fornedrelse. Da kunne de forstå Guds dybe kærlighed. Det må også ske for os. Amen.

Nadverord:

Men det var vore sygdomme, han tog, det var vore lidelser, han bar

Han blev gennemboret for vore overtrædelser og knust for vore synder.

Han blev straffet, for at vi kunne få fred, ved hans sår blev vi helbredt.

Vi flakkede alle om som får, vi vendte os hver sin vej, men Herren lod al vor skyld ramme ham.

For mit folks synd blev han ramt.

Han bar de manges synd og trådte i stedet for syndere.